

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 349/2025
26.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Младена Секулића и др., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Секулића, адвоката Николе Јерковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.180/21 од 25.04.2024.године и Апелационог суда у Београду Кж1 1087/24 од 25.12.2024.године, у седници већа одржаној дана 26.06.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Секулића, адвоката Николе Јерковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.180/21 од 25.04.2024. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1087/24 од 25.12.2024.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.180/21 од 25.04.2024.године окривљени Младен Секулић и Драган Петровић су оглашени кривим да су извршили кривично дело разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су им утврђене казне затвора у трајању од по три године и шест месеци кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су им утврђене казне затвора у трајању од по једне године и кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су им утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци а окривљени Драган Петровић оглашен кривим и да је извршио једно кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, након чега је суд окривљеног Драгана Петровића осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана од

28.12.2020.године до 25.04.2024.године а окривљеног Младена Секулића на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана од 09.03.2021.године до 25.04.2024.године.

Истом пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени „Secutiras services“ д.о.о, „Delhaize Serbia“ д.о.о, АА и ББ су, ради остваривања имовинско-правног захтева, упућени на парнични поступак. Окривљени су на основу члана 264. у вези члана 261. и 262. ЗКП обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити донето посебно решење.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1087/24 од 25.12.2024.године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду, браниоца окривљеног Драгана Петровића, адвоката Александра Милићевића и браниоца окривљеног Младена Секулића, адвоката Николе Јерковића и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К.бр.180/21 од 25.04.2024.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Младена Секулића, адвокат Никола Јерковић због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Секулића, адвоката Николе Јерковића је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати и то на извештају МУП РС ПУ за град Београд, УКП Одељење за посебне акције од 30.12.2020.године и прикупљеном видео материјалу. Свој став бранилац образлаже наводима да није постојала наредба за тајно праћење и снимање, те да наредба која се спомиње у ожалбеним пресудама под бројем Пов ПО1 2119/20 од 22.12.2020. године, није ни донета, нити је суд покушао да исту прибави по предлогу браниоца, нити је од стране тужилаштва предложена као доказ, већ је суд извео апсолутно паушалан закључак о садржини исте. Бранилац још истиче да је наведена наредба изведена као доказ на незаконит начин, применом одредбе члана 15. став 4. ЗКП, чиме је првостепени суд у ствари исправио очигледну омашку тужилаштва да наведени извештај предложи као доказ.

Суд је наводе захтева за заштиту законитости оценио као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је судија за претходни поступак Вишег суда у Београду-посебно одељење за организовани криминал, поступајући по предлогу тужиоца за организовани криминал Стр.Пов.231/20 од 21.12.2020.године, дана 22.12.2020.године донео наредбу Пов-По1 бр.2119/20 о продужењу посебне доказне радње тајног надзора и снимања комуникација наредбом Пов-По1 бр.2119/20 од 22.09.2020. године против осумњиченог Драгана Петровића преко броја телефона 064/... и продужена је посебна доказна радња тајног праћења и снимања одређена наредбом Пов-По1 бр.2119/20 од 22.09.2020.године, ради откривања контаката и комуникација осумњиченог Драгана Петровића на јавним местима-отвореном простору на подручју Републике Србије, без инсталирања опреме и технике, која ће бити коришћена приликом спровођења тајног праћења у објектима и то искључиво када је он присутан и у ограниченом простору у ком је он присутан приликом контаката које остварује са лицима са којима договара извршење кривичних дела, јер постоје основи сумње да врши кривична дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. КЗ и разбојништво из члана 206. КЗ, са елементима организованог криминала. Одређено је да ове посебне радње могу трајати најдуже три месеца, с тим што ће се њихово извођење прекинути чим престану разлози за њихову примену, а посебне доказне радње ће извршавати УКП-Друго одељење. Поштанска, телеграфска и друга предузећа, друштва и лица реистрована за преношење информација су дужна да Другом одељењу омогуће извршење ове наредбе.

У извештају МУП РС, ПУ за град Београд, УКП Одељење за посебне акције од 30.12.2020.године је наведено да су предмет обраде били ВВ, Драган Петровић и Младен Секулић и да је дана 25.12.2020. године у 14:30 часова успостављена контрола над адресом ... број .. и над возилом марке „Fiat punto“, сиве боје регистарске ознаке ..., паркираним у висини поменуте адресе, те је хронолошки наведено шта су полицијски службеници том приликом уочили и да су у 19:30 часова престали са даљим радом, а извештај је потписао полицијски службеник ГГ.

Одредбом члана 166. став 1. ЗКП је прописано да уколико су испуњени услови из члана 161. став 1. и 2. ЗКП, на образложени предлог јавног тужиоца суд може одредити надзор и снимање комуникације која се обавља путем телефона или других техничких средстава или надзор електронске или друге адресе осумњиченог и заплену писама и других пошиљки. Чланом 167. став 1. ЗКП је прописано да посебну доказну радњу из члана 166. овог законика одређује судија за претходни поступак образложеном наредбом, док је ставом 2. и 3. истог члана прописано шта све наредба треба да садржи и дужину њеног трајања.

Одредбом члана 171. став 1. ЗКП је прописано да ако су испуњени услови из члана 161. став 1. и 2. овог законика, на образложени предлог јавног тужиоца суд може одредити тајно праћење и снимање осумњиченог ради откривања контаката и комуникација на јавним местима и местима на којима је приступ ограничен или у просторијама, осим у стану и ради утврђивања истоветности лица или лоцирања ствари, док је чланом 172. став 1. ЗКП прописано да посебну доказну радњу из члана 171. овог законика одређује судија за претходни поступак образложеном наредбом, док

је ставом 2. и 3. истог члана прописано шта све наредба треба да садржи и дужину трајања исте.

Имајући у виду наведене законске одредбе и стање у списима предмета, по оцени Врховног суда, неосновани су наводи браниоца окривљеног којима указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, из разлога што је извештај ПУ за град Београд- УКП Одељење за посебне акције од 30.12.2022.године сачињен након спроведених радњи дана 25.12.2020. године, када је успостављена контрола над адресом ... број .. и над возилом марке „Fiat punto“, сиве боје регистарске ознаке ..., а које радње су извршене на основу наредбе Вишег суда у Београду-посебно одељење за организовани криминал Пов-По1 бр.2119/20 од 22.09.2020.године о продужењу посебне доказне радње тајног надзора и снимања комуникација и тајног праћења и снимања. Наведена наредба је у свему сачињена у складу са одредбом члана 166., 167., 168., 171., 172. и 173. ЗКП и донета на основу образложеног предлога јавног тужиоца. Притом, на околности сачињавања наведеног извештаја и о радњама које су предузете конкретном приликом, на главном претресу одржаном дана 04.12.2023.године је у својству сведока испитан полицијски службеник УКП Одељење за посебне акције, ГГ, који је дао појашњење како се наведена полицијска акција одвијала.

Неосновани су и наводи браниоца окривљеног у делу да је наведени извештај незаконито изведен као доказ. Наиме, стоје наводи браниоца окривљеног да у оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду наведени извештај није предложен као доказ. Међутим, из списка предмета произилази да је након подизања оптужнице, Виши суд у Београду донео наредбу о допуни истраге Вишег суда у Београду К.бр.180/21-Кв.бр.1292/21 од 14.06.2021.године, којом је између осталог предложено Вишем јавном тужилаштву у Београду да списима предмета здружи извештаје МУП РС који су настали на основу наредбе о тајном праћењу и снимању за Петровић Драгана, и по наредби судије за претходни поступак Посебног одељења за организовани криминал Вишег суда у Београду Пов-По1 бр. 2119/20 од 22.12.2020. године, а што је наредбом о допуни истраге Вишег јавног тужилаштва у Београду Кти.бр.635/20-Кто.бр.162/21 од 22.06.2021.године и учињено, из чега произилази да је тужилаштво засновало своју оптужницу на том доказу, иако није формално ни у новој оптужници уврстило наведени извештај као предложени доказ. Поред тога, Виши суд у Београду је на главном претресу одржаном дана 27.03.2024.године у предмету К.бр.180/21, извршио увид у извештај ПУ за град Београд, УКП Одељење за посебне акције од 30.12.2022.године и то на основу одредбе члана 15. став 4. ЗКП, којом одредбом је прописано да суд може дати налог странци да предложи допунске доказе или изузетно сам одреди да се такви докази изведу, ако оцени да су изведени докази противречни или нејасни и да је то неопходно да би се предмет доказивања свестрано распрвио. Из наведеног произлази да је суд на главном претресу прочитао наведени доказ у складу са одредбама законика о кривичном поступку.

Имајући све наведено у виду, извештај МУП РС ПУ за град Београд, УКП Одељење за посебне акције од 30.12.2020.године и прикупљени видео материјал представљају законите доказе, па се носновано захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног истиче да су предметни извештај и видео материјал прикупљени помоћу „ГПС“ уређаја, који је био постављен под возило „Renault Megan“, за које је утврђено да су га користили окривљени, те имајући у виду да није постојала наредба за постављање наведеног уређаја, и из овог разлога предметни извештај представља незаконит доказ.

По оцени Врховног суда, бранилац окривљеног у овом делу суштински оспорава утврђено чињенично стање, односно бави се чињеничним питањем да ли је „ГПС“ уређај био постављен или није и на тај начин истиче повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић